

Az ügy tárgya

Egyrészt a Szíriával szembeni korlátozó intézkedésekről szóló 2011/273/KKBP határozat módosításáról szóló, 2011. szeptember 2-i 2011/522/KKBP tanácsi határozat (HL L 228., 16. o.), a 2011/273/KKBP határozat módosításáról szóló, 2011. szeptember 23-i 2011/628/KKBP tanácsi határozat (HL L 247., 17. o.), a Szíriával szembeni korlátozó intézkedésekről és a 2011/273 határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2011. december 1-jei 2011/782/KKBP tanácsi határozat (HL L 319., 56. o.), a szíriai helyzetre tekintettel korlátozó intézkedések meghozataláról szóló 442/2011/EU rendelet módosításáról szóló, 2011. szeptember 2-i 878/2011/EU tanácsi rendelet (HL L 228., 1. o.), valamint a szíriai helyzetre tekintettel korlátozó intézkedések meghozataláról és a 442/2011 rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2012. január 18-i 36/2012/EU tanácsi rendelet (HL L 16., 1. o.; helyesbítés: HL L 259., 2012.9.27., 7. o.) megsemmisítése iránti kérelem, amennyiben a felperes neve szerepel azon személyek listáján, akikre a szíriai helyzetre tekintettel korlátozó intézkedések alkalmazandók, másrészt pedig az elszenvedett kár jóvátételként kártérítés megfizetése iránti kérelem.

Az ítélet rendelkező része

1. Az Európai Bizottság beavatkozás iránti kérelméről már nem szükséges határozni.
2. A Törvényszék a keresetet elutasítja.
3. Issam Anbouba maga viseli a saját költségeit.

(¹) HL C 25., 2012.1.28.

A Törvényszék 2013. szeptember 13-i ítélete — Anboubá kontra Tanács

(T-592/11. sz. ügy) (¹)

(„Közös kül- és biztonságpolitika — Szíriával szembeni korlátozó intézkedések — Pénzeszközök és gazdasági erőforrások befagyasztása — Az ártatlanság véelme — Bizonyítási teher — Nyilvánvaló értékelési hiba — Védelemhez való jog — Indokolási kötelezettség”)

(2013/C 313/49)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Issam Anboubá (Homsz, Szíria) (képviselők: M.-A. Bastin, J.-M. Salva és J.-N. Louis ügyvédek)

Alperes: az Európai Unió Tanácsa (képviselők kezdetben: R. Liudvinaviciute-Cordeiro és M.-M. Joséphidés, később: R. Liudvinaviciute-Cordeiro és A. Vitro meghatalmazottak)

Az ügy tárgya

Egyrészt a Szíriával szembeni korlátozó intézkedésekről szóló 2011/273/KKBP határozat módosításáról szóló, 2011. október

13-i 2011/684/KKBP tanácsi határozat (HL L 269., 33. o.), a Szíriával szembeni korlátozó intézkedésekről és a 2011/273 határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2011. december 1-jei 2011/782/KKBP tanácsi határozat (HL L 319., 56. o.), a szíriai helyzetre tekintettel korlátozó intézkedések meghozataláról szóló 442/2011/EU rendelet módosításáról szóló, 2011. október 13-i 1011/2011/EU tanácsi rendelet (HL L 269., 18. o.), a szíriai helyzetre tekintettel korlátozó intézkedések meghozataláról és a 442/2011 rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2012. január 18-i 36/2012/EU tanácsi rendelet (HL L 16., 1. o.; helyesbítés: HL L 259., 2012.9.27., 7. o.), valamint a 36/2012 rendelet 32. cikke (1) bekezdésének végrehajtásáról szóló, 2012. május 14-i 410/2012/EU tanácsi végrehajtási rendelet (HL L 126., 3. o.) megsemmisítése iránti kérelem, amennyiben a felperes neve szerepel azon személyek listáján, akikre a szíriai helyzetre tekintettel korlátozó intézkedések alkalmazandók, másrészt pedig az elszenvedett kár jóvátételként kártérítés megfizetése iránti kérelem.

Az ítélet rendelkező része

1. A Törvényszék a keresetet elutasítja.
2. A Törvényszék Issam Anboubát kötelezi a költségek viselésére.

(¹) HL C 25., 2012.1.28.

A Törvényszék 2013. szeptember 16-i ítélete — De Nicola kontra EBB

(T-618/11. P. sz. ügy) (¹)

(„Fellebbezés — Közszolgálat — Az EBB személyi állománya — Értékelés — Előléptetés — A 2008. évi értékelési és előléptetési időszak — A fellebbviteli bizottság határozata — A felülvizsgálat terjedelme — Értékelő jelentés — Jogellenességi kifogás — Ésszerű határidő — Megsemmisítés iránti kérelem — Kártérítési kérelem — Perfüggőség”)

(2013/C 313/50)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Fellebbező: Carlo De Nicola (Strassen, Luxemburg) (képviselő: L. Isola ügyvéd)

A másik fél az eljárásban: Európai Befektetési Bank (EBB) (képviselők: kezdetben T. Gilliams és F. Martin, később T. Gilliams et G. Nuvoli, segítők: A. Dal Ferro ügyvéd)

Az ügy tárgya

Az Európai Unió Közszolgálati Törvényszéke (első tanács) F-13/10. sz., De Nicola kontra EBB ügyben 2011. szeptember 28-án hozott ítélete (az EBHT-ban még nem tették közzé) ellen benyújtott, annak hatályon kívül helyezésére irányuló fellebbezés.

Az ítélet rendelkező része

1. A Törvényszék hatályon kívül helyezi a Közszolgálati Törvényszék (első tanács) F-13/10. sz., *De Nicola kontra EBB* ügyben 2011. szeptember 28-án hozott ítéletét annyiban, amennyiben az elutasítja Carlo De Nicolának az Európai Befektetési Bank (EBB) fellebbviteli bizottsága által hozott határozat megsemmisítésére irányuló kereseti kérelmeit.
2. A Törvényszék a fellebbezést az ezt meghaladó részben elutasítja.
3. A Törvényszék elutasítja a C. De Nicola által az F-13/10. sz. ügyben a Közszolgálati Törvényszék előtt indított keresetet.
4. C. De Nicola viseli saját költségeit, valamint az EBB részéről a Közszolgálati Törvényszék előtti és a jelen eljárásban felmerült költségek felét.
5. Az EBB viseli a Közszolgálati Törvényszék előtti és a jelen eljárásban felmerült saját költségei felét.

(¹) HL C 25., 2012.1.28.

2013. július 17-én benyújtott kereset — Chatzianagnostou kontra Tanács és társai

(T-383/13. sz. ügy)

(2013/C 313/51)

Az eljárás nyelve: görög

Felek

Felperes: Antonios Chatzianagnostou (Serres, Görögország) (képviselő: Ch. Makris ügyvéd)

Alperesek: az Európai Unió Tanácsa, Eulex Kosovo, Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- teljes egészében semmisítse meg először is az EULEX Kosovo vezetőjének „Végleges határozat a 02/2013. sz. fegyelmi ügyben” címet viselő — a felperessel 2013. május 16-án közölt —, 2013. május 10-i határozatát, másodszer pedig az EULEX vezetőjének „Végleges határozat a 06/2013. sz. fegyelmi ügyben” címet viselő — a felperessel 2013. május 16-án közölt —, 2013. május 10-i határozatát;
- mentse fel a felperest a vele szemben az EULEX által megfogalmazott valamennyi fegyelmi vádtól;
- kötelezze az EULEX-et, hogy a jelen jogvita keretében biztosítsa a felperes számára a szóban forgó fegyelmi ügyekkel kapcsolatos, rá vonatkozó aktákban szereplő valamennyi dokumentum másolatát; valamint
- kötelezze az alpereseket a felperesnél felmerült költségek — köztük az ügyvédi díjak — viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetének alátámasztása érdekében a felperes öt jogalapra hivatkozik.

1. A lényeges eljárási szabályok megsértésére alapított első jogalap, a megtámadott jogi aktusok indokolásának teljes hiánya, valamint az EUMSZ 296. cikk és az uniós tagállamok azon általános jogelveinek megsértése miatt, amelyeknek megfelelően az érintettel szembeni valamennyi kedvezőtlen közigazgatási jogi aktusnak megfelelő, teljes és egyedi indokolást kell tartalmaznia. A jelen ügyben a felperes azzal érvel, hogy a megtámadott jogi aktusok egyáltalán nem tartalmaznak indokolást, jöllehet ez jogilag szükséges és kötelező.
2. A felperes EJEE-ből és az uniós tagállamok közös általános jogelveiből eredő védelemhez való jogainak a megtámadott jogi aktusok révén az alperesek általi megsértésére alapított második jogalapról. Az EULEX előtti, a felperesre vonatkozó 6/2013. sz. fegyelmi ügyben a felperesre az általa elkövetett cselekményért fegyelmi szankciót szabtak ki, amely cselekményt illetően soha nem szólították fel arra, hogy adja elő védekezését, és soha nem volt lehetősége magyarázatokkal szolgálni. A felperest emellett megfosztották a jogi segítséghez való megfelelő időben való, korlátlan és hatékony hozzáféréshez való jogától, azaz attól a lehetőségtől, hogy a választása szerinti, megfelelően felkészült és az EULEX-szel összefüggésben a felperessel szemben megfogalmazott fegyelmi vádak teljes egészében ismerő ügyvéd a felperes védelmét könnyedén elláthassa.
3. A megtámadott jogi aktusokban szereplő ténybeli hibára alapított harmadik jogalap. A felperes szerint a megtámadott második jogalap — az ártatlanság védelmének, valamint az önvádra kötelezés tilalmának megsértésével — feltevéseken és ellentmondások, illetve nem megfelelő indokoláson alapul. Az említett aktus egyebekben azért is téves, mert nem ismeri el, hogy a felperes menthető jogi hibát vétett, illetve legalábbis nem ismeri el a felperes tevékeny együttműködésével és megbánásával kapcsolatos enyhítő körülményeket.
4. A polgári és politikai jogok egyezségokmányának 19. cikkében, az EJEE 10. cikkében, az EUMSZ 15. cikkben, a 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben, (¹) a 2003. november 17-i 2003/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben, (²) valamint az EU Alapjogi Chartájának 41. és 42. cikkében foglalt rendelkezések megsértésére alapított negyedik jogalap. A felperes azzal érvel, hogy az EULEX vezetőjének a felperessel szemben javasolt fegyelmi szankciókat megerősítő, megtámadott határozatai jogban való tévedést tartalmaznak, mivel ha helytállóak lennének, helyt kellett volna adniuk a felperes azon kérelmének, hogy a fegyelmi szankciókat többek között a felperesnek az EULEX előtti, vele kapcsolatos két fegyelmi ügy szóban forgó dokumentumokhoz való hozzáférési jogával kapcsolatos, fent hivatkozott rendelkezések megsértése miatt helyezték hatályon kívül.